

PROLETER

İstanbul

Yıl 13
Sayı 131
Mart 1964

TKP İstanbul İl Komitesi Organı

Kurucusu: Deniz yoldaş

EVREN-ÖZAL DİKTATÖRLÜĞÜNÜN İSTİKRAR POLİTİKASINA HAYIR

Özal'ın "istikrar" programının çöküş süreci iyice hızlandı. Öyle ki, uluslararası emperyalist kuruluşların hacis meşurluğu yapmış diye eline reçeteyi tutuşturularak, şifahiye kadar Özal'ın programına destek veren yerli ve yabancı firmalara çevrilerden sağtından itirazlarına basıldılar.

OECD Türkiye mesesi şefi Geberth başka çare yok, işsizliği önleyemeyiz, böyle birşey de kalkmaz ya, diyor. Enflasyonun önüne geçilemezsin diyor. Özal'ın başını yiyeceği ni söylüyor. TÜSİAD Başkanı, Bülent Ulusu Hükümetinin Sanayi ve Teknoloji eski bakanlarından Şahap Koca topçu artık bu programın değiştirilmesini, koruyucu uygulamaları düşmesini istiyor. Odalar Birliği Başkanı Ersin Farsılı, İcraatları'nın yatacını yapsadıklarının, yüksek enflasyon yüzünden üretimin yatacını programları yapsadıklarının, Türk sanayinin dış rekabete dayanamaz güçte olduğunu, hükümetin sık sık karar değiştirerek sanayiciyi zora soktuğunu söylüyor.

Piyasaya sürülen para miktarı 1,5 trilyona buldu. IMF ısrarları, keşerleri daha da sıkın, KİT'leri elden çıkarın, tarım ürünlerine düşük taban fiyatı uygulayın, enflasyon hacmini daraltın diyor. Özal ve çetesi kör tavuk gibi çarkına döndü. Köylüye dönüp ürünlerini peşin alacağını diyor. Talan söylüyor. Enflasyon düştü, düşecek diyor. Talan söylüyor. Zamlar birbirini kovuyor. Çimento dan demire, elektrikten petrole, giyinden gıda ürünlerine, deteryandan beyaz eşyaya, öğrenci harçlarından ilaca kadar yapılan zamlar, fiyatları ziplata ziplata yukarı çekiyor.

Bankalardaki paraları cuma günü Merkez Bankasına yatıp, Pazartesi çekerek, piyasaya %50 faizli hazine bonoları sürerek, piyasadaki fazla parayı geri çekmeye çalışıyor. Böylece güllük yüntemlele para "arızından doğan" enflasyonu sözcümüne kontrol altına almaya çalışıyor. Özal kendi kendisi ile salkınbaç oymuyor. Tavşanda kendisi tazi da... Kaçanda kendisi kovalayan da...

Halkın gartlagına basma basma, yerli ve yabancı tekkeller yararına uyulan ekonomik politikanın kötü sonuçları kendini tekrar tekrar gösteriyor.

Türkiye'nin tarım ürünleri açısından kendine yeterli sayılı ülkelerden biri olduğunu söylüyorlar.

Türkiye 1966 yılına 200 bin ton ham yağ açığı ile girecek. Gelecek yıl 1 milyon ton buğday ithal etmekte kalınacak. Zirakat Odaları yetkilileri önümüzdeki yıllarda çeker ithal etmek zorunda kalacaklarını söylüyorlar. Özal böyle bir ekonomi politikası uygulamıştır ki, bu tarım ürünlerini açısından tam tamına iki ucu keskin kılıçtır. Fazla üretimde dert, yetersiz üretimde. Bu yıl domates, biber, karpuz, kavun üreticilerinin fazla üretimden dolayı zararları bir güzel yandı. Bir çoğu banka faizlerini ödeyemedikleri.

Bir çoğu banka faizlerini ödeyemediği için traktörünü, tarlasını satmak zorunda kaldı.

İhracat bayalı planda artıyor. Bu komada hükümet bile kendi kurumlarının rakamlarına inanmıyor. İthalatta aynı sorun ve zorlaşma sürüyor. İthalatçılar yurda soktukları malları dışarıyla analarak düşük fiyattan gösteriyorlar. Fon ve diğer vergilerden (KDV Vb.) kurtulmak için bunu yapıyorlar. İhracatçıları kasandıkları döviz "yasaya göre" 3 ay içinde yurda getirmek zorundalar. Getirmemizin cezası ise 100 bin lira. Bu para babaları için cezası... Tüm bunlardan dolayı serbest piyasada döviz talebi artıyor. Eylül ayı ortalarında Dolar'ın resmi fiyatı ile serbest piyasadaki fiyatı arasındaki fark tam 25 liraya kadar çıktı. Özal çete ni Tahtekele'yi çekmekle övünüyor.

Tüm bunlar talancı ve batakçı politikanın birer gösteresidir. Halkın emekçilerine ve gelirine hizmet etmeyen hiçbir ekonomik politikanın sonucu şenel yektir. Olmasada, bu çarçık ülkemizde net olarak görülüyor.

Varolan bu zorlaşma ve çarkın aşırılısı birkaç kapkaççı ve sehtekar demildir. Doğrudan, uygulanan ekonomik politikanın ta kendisidir. Sömencilerin çöküş yolu vardır. Partimizin politikası bize bunu gösteriyor. Dağ borç ödemesi durdurulmalıdır. Devlet sektörü güçlendirilmelidir. IMF anlaşmaları yarıtmalıdır. Amerikan el işi tekkellerinin kasalarına şenel paralar ekonominin güçlendirilmesine, halkın yaşam koşullarının iyileştirilmesine harcanmalıdır.

Özal'ın yakın ve talan politikası faşist diktatörlüğün gölgesinde uyku lanıyor. IMF dayatmalarını kıranın, somu felaket olan bu gidice son verginin yolu faşist diktatörlüğü yıkılmaktan geçiyor.

GİRİŞKENLİK VE KENDİNİ GÜVEN

Bir komünist diğer insanlardan ayrılan belirli özellikler vardır. Ancak bu özellikler komünist olmakla, bir albise gibi hemen gözlenmez. İnsanlar örgüt dışı olarak değil, bilimsel ile dommuş olmaları saptadığı özelliklerle, bilimsel bir irade, çabası ve girişkenlik duygusuyla zamanı kullanabilir.

Özellikle altı çizilmesi gereken bir özellik vardır. Her somut durumda kendi başına adım atmasını bilecek. Yani kendi konumu çerçevesinde günlük yaşamın en basit düzeyinde bile belirli amaçlar belirleyip bunları gerçekleştirebilecektir. Zamanı yaşamın kendisi ile birliki yapacak etkinliklerini toplama. Aynı zamanda toplumsal yaşamın (ekonomik, politik, kültürel, ahlaki v.d.) bulunduğu durum günlük hayat yaşamın biçimini ve düzeyini belirler. İnsanların bir ayırt edici yönünde düşünmeye çalışacaktır. İçinde bulunduğu durumu gerçekliği kavrayarak gerçekçi tebliğler yapmak ve bu yolda çabasına devam etmek. İşte bu durum inkar edilmez, biçimlenmiş bilerece ve bilimsel kendisini aydınlatmasına fırsat tanımayan bir çektir.

Hayatı değiştirmek isteyen, ona emekli bağlamak ve onunla ilgili olmak zorunda. Fakat bu hiç zaman kendi kişisel çıkarlarını düşünmek, bulunduğu çevrede kendine "hava" koymak, kendine övgü ve beğeni toplamak için olmazdır. Zaten doğrudan kişisel ilgi tutmaya yönelik hiçbir bir aktiflik ya da girişim kalıcı olmaz. Çünkü bu çevreye dışarıya yararlı birşeyler yapmak değil, terine bürünmesi bir görüne bürünmesi bençilliktir.

Bu bir amaç adamcaşık, bu yolda bilimsel ve örgütsel bir ortamıye güçlüllü bağlılık, insanın verimliliğinin ve kendisini yetkinleştirip geliştirmesinin gerekli şartlarıdır. Bunu öne sürülen bir noktaya çekmek gerekiyor. İyi sınıf ideolojisi benimsenmez, onun örgütsel organizasyon en verimli, demere bağlı olmak yerlidir. Verilecek cevap "HAYIR" dir.

Dev. Say 2 de

*SAĞLIKLI BİR İŞÇİ SINIFI SAVAŞIMI İÇİN

Kadde 56: Herkes sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşam hakkına sahiptir. Kadde 73 (1475 sayılı iş kanunu): Her işveren, işyerinde işçilerin sağlığını ve işgüvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bu husustaki görevleri sağlamak ve araçları noksan sız bulundurmazla yükümlüdür.

Bu maddeler 1963 Anayasasında ve iş yasasında yer alıyor. Pek çok temel hak ve özgürlüğü gekinmeden geçirdi edebilen 85 anayasası bile insanın bu en önemli ve vazgeçilmez hakkını, sağlıklı yaşamak hakkını, yaşel koruma altına almak zorunda

kalmıştır. Ancak şunu da herkes iyi bilir ki, yasaların kağıt üzerinde kalması, yaşamı geçirilmesi, işlerlik kazanabilmesi için etkili bir denetim ve yaptırım mekanizması gerektir.

İvletimizin etkili (!) denetim mekanizmasına bir göz atalım. Petrol-İş'in araştırmasına göre Çalgazna Bakanlık'ına bağlı işçi sağlığı ve işgüvenliği konusunda devlet denetimi yapmakla görevli 128 devlet memuru vardır. Aktif nüfusun yaklaşık % 25 inin işçi olduğu 2,5 milyon sigortalı ve 290 bin işyeri bulunan bir ülkede 128 denetim memuru.

Neyse, hemen umutsuzluğa kapılmaya - lın. Belki bu 128 kişi e kadar çalışkan ve işbirlikçi memurlardan oluş - maktadır ki 290 bin işyerinin çabuk denetleyebiliyordur.

İstatistikleri incelediğimizde bu umutlarımız da suya düşüyor. İşçi sağlığı ve işgüvenliği müfettişlerinin teftiş defterlerinin (1979-1982) belirleyen bir istatistiğe göre 1979 yılında toplam 27.407 teftiş yapılmış, 812 kapatma, 8566 kenunı kovur - turuna kararı alınmış. 1982 yılında ise teftiş sayısı 15.759'dur, kapatma kararı 1'e, kenunı kovuşturma kararı

Dev. Say 2 de

8'e düşüyor. Yani en fazla tefişin yapıldığı 1979 yılı içinde bile iş yerlerinin ancak %1'i denetlenilebilmiş. 1982'de ise denetlenenlerin sayısı %7 ye düşmüştü. Gereklilik koşullarına yerine getirmedikleri için kaç patalen işyeri sayısı ise sadece 1. Günde ortalama 556 iş kazasının olduğu, 4 işçinin öldüğü, 8-9'unun sakat kaldığı bir ülkede yılda sadece 1 işyerine kapatma cezası veriliyorsa, bu ya tüm kazaların sorumluluğu için sirtına yükleniyor anlamına geliyor, bu akıl dışıdır, ya da işçilerin fabrikalardan patronların kâr harsını doyurmak için öldürülmelerine göz yumuluyor demektir.

İstatistiklerdeki sayılar, acaba devletin işverene ve onun yasalara uygulayacağına duyduğu sansuz güven mi gösteriyor, yoksa onun işçi ve emekçi düşmanı politikasının bir yansıması mı?

Üçüncü bir olgusalk daha var tabii. O da ülkemizde meslek hastalığı ve iş kazalarının önemli boyutlarda olmasıdır, bu nedenle de geniş kapsamlı denetimlere gerek duyulmadığı iddialarıdır.

İstatistikler bu iddiaları doğrular gibi görüldü. Çiyeki 1975 yılı için yapılan bir kargılaştırmada Federal Almanya'da meslek hastalığına yakalanma oranı bir O,24 iken (Fg derel Almanya'da İş Tıbbı adı altında bir uzmanlık ve işyerleri için gerçekten etkili bir denetim ve yaptırım mekanizması olduğu halde), bizim ülkemizde binde O,16 dir.

Demek ki teknoloji ilerledikçe çağımız koşulları dördedikçe, sendiksel örgütlülükler ve demokratik haklar arttıkça meslek hastalıkları da artıyor. Demek ki meslek hastalığına yakalanmama için Çzal'an de sık sık yaptığı gibi yabancı devletlerin kul lanmadıkları geri teknolojiyi makine leri ülkemize devret emek, sendiksel örgütlülükleri, işçi haklarını nice saymak, işvereni vicdana ile başbağa bırakmak yeterli. Biraz sansızlık gelmiyor mu size de?

Öyleyse daha somutluk bir çıkarın yapalım. Türkiye'de varolan istatistikler yetersizdir yansıştır. Gerçek sayıların gösterilenden en az birkaç yüz kat fazla olduğu konusunda tüm uzmanlar birleşiyorlar. Ama gerçekler istatistiklere yansımıyor, yığınlarla ulaşılıyor, Çünkü:

1- İstatistikler 16 milyona yakın çalışandan ancak sigortalı olan 2,5 milyonu kapsamaktadır.

2- Ülkede meslek hastalığını tetleyen uzman hekim yok denecek kadar azdır ve bilimsel bir politikayla da yetiştirmiş olmuyor. Meslek hastalığı uzun ömürde ortaya çıkar ve konuyu yeterince bilmeden bir hekim için belirtir pek çok diğer hastalıklı karıştırılabilir. Bugün üniversite profesörleri bile meslek hastalıklarını ayırdedemeyen yeterlikte de öldürüyor, çünkü tıp fakültelerinde bu konuda eğitim verilmiyor ve ülkemizde meslek hastalıkları ihtisas verecek bir kurum tüm gebelere karışın oluşturulmadı.

3- Pek çok işkolunda yasal olarak zorunlu gözüken periyodik muayeneler yapılmamakta bu nedenle de pek çok meslek hastalığı ortaya çıkıyor lamaktadır.

4- İşyeri hekimliği acınacak durumdadır. İşyeri hekimleri işveren tarafından işe alındığı, meslek işveren tarafından ödendiği için, mükün olduğuna işverenin hoşuna gidecek şekilde davranmakta, mümkün oldu hınca az işgüvi sigortaya şevketmektedir. Ayrıca işyeri hekimleri özel bir eğitim görmemişler için (Bugün bir kadın-doğum uzmanı bile işyeri hekimisi olabiliyor) işyeri koşullarında oluşabilecek meslek hastalıklarını tanımak ve önlemek konusunda yetersizdirler. Pek çok hekim için işyeri hekimliği haftada bir kaç saat uğramak da gelir elde edilen, patrona ve yöneticilerin emellerine reçete yazılan bir iştir.

5- Ülkede varolan, meslek hastalıkları konusunda uzmanlaşmış kadrolara sahip bir kaç meslek hastalıkları hastanesi de normal SGK hasta nelerine döndürülmeye çalışılmakta, kadroları dağıtılmakta, kıssacısı po-

litik oyunlarla işlevsizleştirilmektedir.

Sonuç:

Bir yandan insanın sağlıklı bir çevrede yaşamak, sağlıklı koşullarda çalışmak hakkından söz etmek, bir yandan da bunu gerçekleştirme için hiç bir şey yapmamak, tam tersine gerçekleri gizleyerek, gerek işçilerin, gerek hekimlerin, gerek kamuoyunun bilinçlenmesini önleyerek, insan sağlığını, insan yaşamını hiçe saymak... Bu bir tek şey gösteriyor. Devletlin, salityeti düşürmek, daha çok, daha hızlı kazanmak için işçilerini yavaş yavaş öldürmelerin arka planıdır.(çünkü sağlıklı çalışma koşulları yaratmak, koruyucu önlemleri, koruyucu önlemler de ek yetenekleri gerektirir) işçi ve emekçininse karşısında olduğunuz. İşin kötsü bu politikasına biz gençleride alet etmek istiyor. Bizleri ülke gerçeklerinden, halkın istemlerinden kopuk götirmek, işçimizin yavaş yavaş sağlığı koşullarından habersiz yaptırarak...

Bugün ne bir tıp öğrencisinin meslek hastalıklarının tanması, sıklığı, önemi, nasıl önlenilebileceği hakkında bilgisi var, ne bir mühendis adayı işyeri koşullarının nasıl işçiyen az zarar verecek şekilde düzenlenebileceğini biliyor, ne de bir hukuk öğrencisi işçi ve emekçi haklarını savunacak şekilde yetiştiriliyor. Ama hesapları boşa çıkacak. Bizler, gençler, boşa çıkarcasına bu hesapları. Nasıl mı? Öncelikle kendi alanımızda, kendi mesleğimizde bize verilen ezberci, kalıplaşmış eğitimi aşarak, ülkemizin insanımızın gerçeklerine yaklaşıpma çalışarak. Onun da bireysel çabaları değil, örgütlü olarak gerçekleştirerek. Kendi fakültelerimizde kendi arkadaşlarımız arasında konuyu duyarlık yaratmaya çalışarak, erşirtmeye, gerçekleri, somut verileri ortaya çıkararak yönelerek. Bugün pek çok sosyal sorun gözlerden gizlenmekte, yığınlardan saklanmakta, yok sayılmaktadır. Bizim üniversite öğrencileri olarak yapmamız gereken azından kendi alanımızla ilgili -dirdiği oranda toplumsal sorunları -mızı araştırmak, somut verilerle ortaya koymak, gerekirse çeyitli disiplinlerle, meslek örgütleriyle, sendikalarla, demokratik kitle örgütleriyle işbirliği içinde olmak, sorunların kökenlerine inmek, bilinçli olarak uyutulan yığınların uyanmasına ve tepkilerini dile getirmelerine yol açmak olmalıdır. Bu alanda yapabileceğimiz ve yapmamız gereken pek ama pek çok şey var. Çünkü sağlık işin sadece yegsananın, insanı fonksiyonları yerine getirebilmenin, temel koşullarındandır. Sağlıkla bir vücudu, sağlıklı zihinsel fonksiyonlara, daha iyi çalışma ve yaşam koşullarına sahip bir işçi sınıfı yaratmak, böylece daha bilinçli ve daha sağlıklı bir ümedelenin önünü açmak bizlerin görevidir.

Bir demokrasi odası olmalıdır üniversite ve bizde o odaktaki üniversiteler olarak demokrasi savunmasına sınırlarımızı zorlayarak katılmalıyız. Bizim demokrasi savunmasına katılmamız yalnız kendi sorunlarımızla sınırlı kışkırtılmamız değil, bizim sorumluluğumuz daha büyük. Nangi meslekte, hangi bilim dalında olursak olalım, işçiden emekçiden insanın demokrasiden yana olmasını ve bu yolda savaşı vermesini, toplumsal ilerlemeye her alanda katkıda bulunmasını sorumluluğumuzdur. İdeolojik ve politik mücedelerimizi bilimsel verilerle desteklemek zorunluluğu aynı zamanda.

Ezgi Engin

EMEK

Alayımız arzeye çıkmıştı. Beklik bahçelik bölgenin az ötesine kamp kurulmuştu. Az ötemizde de çoruh nehrinin çemurlu sızgın suları akıyordu. Henüz yerleşti iki gün geçmişti. Bir sebah normal ekleri görevler yerine getirilirken 80'lik bir ihtiyarın hızıyla geldiğini gördük.

- Asker evlat Komutanına çağır başe dedi...

- Buyur bebe n'oldun!
- Komutanı görmek istersen dedi sertçe. Elinde büyükçe bir asma dalı vardı. Durumu hemen anlamıştık. Asker gecenin başına giriyor başına telen etmişti. Bu sık sık olurdu.
- Gel seni ona götürüeyim, dedim Komutanın çedarını grip selam verdim. Durumu izah etmeye kalmadın İhtiyar atıldı verdi.
- Bunlara ben emek verirem, ancak demirem, soğuk demirem, gece demirem, gündüz demirem, bunlara bakirem. Komutanı doğru asma dalını uzatmıştı. Yüzünde düzünün ve kızgın bir izleri vardı.

- Hakkızın Amcağızım, ama asker bu yapıyor işte, ben zararı tanımış etmeye çalışırım, meraklanma.
- Anlaşmırsen beni ki komutan, ben bunlara emek verirem, diyardu. Emek verirem sözünü üstüne bese bese söylemişti.

- Daha n'apalım amcağızım sana zararını karşılama demek mi?

- Komutan yitmiştir, say olmuştur, ben onlara yemem, ötürü size gurban, ben 15 sene er'lik yapmışım, ama bunu yapmamışım, garı olmuştum, ağ kalmışım, çelmeğim hem de çok çalmışım, ama zıyan yapmamışım, yemişim, içmişim...

Bu sözler bizi çok şaşırtmıştı. İhtiyarın derdini yeni anlıyorduk. O sadece postalların altında edilen her der olan üzümlerine acıyordu. İnen üzümlerin onun gözünde değeri yoktu. Onun için en küçük emek bile sayılmazdı. Sonraki yıllar benn "emem'in en yuce değer" olduğunu göstermektekti.

Rumuz : Ruhi Su Ozan

Şon günlerde işçilere olayları kamuoyunda yavaş olarak ele alınmaya ve tartışılmaya başlandı. İşçilerin kamuoyuna yansıması için çaba gösteren ve çeşitli girişimlerde bulunan arasında SEP milletvekillerinden Cüneyt Çavuş ve Ali İsmail Elgin de bulunuyordu. Adı geçem milletvekillerine benzerin çabalarını desteklemek girişimlerine ilericiler çevrelerini verdirdi deperi ve yalnız olmadıklarını göstermek temeline çok sayıda mektup ve kart gönderilmeye başlandı. Açıkaldı mektup bankarın bir örneğidir.

Sayın Cüneyt Çavuş, işçilere olaylarının açığa çıkartılması ve önüne geçilmesi amacıyla yürüttüğünüz çalışmaların yakından izliyoruz. Size ay vermiş bilincle sepaanın bir temsilcisi olmanın, insan olmanın, demokrat olmanın görevi olarak yürüttüğünüz çalışmalarını, benzer çalışmalarınızı yürekten destekliyoruz.

Sizinde bildiğiniz gibi işçilere olayları Türkiye'de yeni değildir. Cumhuriyet tarihi boyunca çabaltına alanlarındır değil sık biçimlerde, dolarda, sürlerinde işçilere uygulanmışlardır. Özellikle 12 Mart öncesinde bilincle insanın işçiden emekçi girildiği ve bu işçilerden bizzat darbe çıkar, sıkıyönetim komutanları ve emniyet birliklerinin direktifleriyle, onların bilgisi dahilinde yapıldığı herkeçe bilinmektedir. 1973 seçimlerinde sonra görece demokratik bir ortam geliştirildi 12

Mart darbesinden, işkencecilerinden hep söz almıştık, işkence olaylarının üstü mürdükülükçe çalınması, bu gün işkence olaylarının daha da artmasına, sistematikleştirilmesine kesin olmuştur.
12 Eylül sabahı hükümeti devirerek, halkın seçtiği parlamento dağıtarak, partileri, sendikaları, demokratik kurumları ka-patarak, en temel hak ve özgürlükleri yok ederek yönetimi el koyan ve Ülkeyi Cuhur Riyet tarihine en karanlık dönemine sokan 12 Eylül rejimiyle işkence olayları korkunç boyutlara ulaşmıştır. Demokratik güçleri süngü soruytu s-er-er-er-er, basın ağır bir sansür altına alınmış, sorgusuz sualsiz binlerce insan zindanlara doldur-ulmuş, gözaltı süresi 90 güne çıkarılmış askerî mahkemelerle işkence görüyor, ifadesiz işkence altında alınıyor, demek bile suç sayılıyor ve işkenceciler, işkence teşhahleri aralıksız işlenmeye başlanmıştır.
6 Kasım seçimleriyle iğbazine gelen Ocak hükümeti döneminde de işkence sürüyor. Bunun, ülkeyi ve halkımızı aynı spandan iş-kence teranelerine artık son verilmiş bunlar müferit olaylardır, polis örgütü-nü çalınması hale getirilmiştir. "de-say-e" başlanmıştır. Tüm bankalar ve tehditler-nin masnen Evren-Ozal yönetimi sızilerin ve diğer demokratik güçlerinin hakkını k-ı-sımamış, işçi sınıfının ve halkının iyileşme tepkisine kaput olarak sızın ve diğer milletvekili arkadaşlarımızın var-lığı, ZEMİN'de işkence ve diğer konularda yaptığımız konuşmalar, soru-arastırma-gen soru öngergelerini, yaptığımız açıklamalar ve girişimler diktatörlüğün sahte parlametnosunu dikensiz gül bahçesi olma-ktan çıkarıyor, rejimin parlametosunu bu-na-lımını derinleştirici etkilerden olma-ştır.

Sayın Cüneyt Canver,
1985 Eylül'ünde işkence olaylarıyla il-gili olarak ZEMİN'de verdiniz soru öngergelerine Adalet Bakanının verdiği yanıtta, "5136 görevli bakımında işkence iddiasıyla soruşturma açılmıştır." demesi ve yine o günlerde Ankara 1. no.lu Askerî mahkemesinde işkence yaptıkları için yargılanan 4 polise, insanlık şüphe olan işkencenin karşılığı olarak 2666 lira "ağır" para cezası verilmesi işkencenin boyutlarını ve işkencecilerin nasıl korunduğunu açık-ça göstermektedir.
Geçtiğiniz günlerde işkence sonucu 42 ölümlen 130 kişinin işkence altında olduğunu, daha sonra yaptığınız girişimler, kört halkının yoğun olarak bulunduğu bölgelere MR izlemesi ve olayın diğer angeller altında gerçekleştirilmesini sivrisetler ve buralarda gördüklerinizi, duyduklarınızı sa ilkin yaptığınız açıklamalarda da gördüğünüz gibi işkence sonucu ölenlerin sayısı çok daha fazla olduğunu anlatabilmek tadır. Kört halkına üzerindeki ağır bas-kıları, feragat çabıklarını sızilerine teskil edilmeden cesetleri, boğulmuş kört köylerini, açık hapishanece çevriliş il-leri gözlerimizle görüyoruz. Sizi seçen Adana halkının değerli evlatlarının hapishanede nasıl tutulduğunu, hapishanelerin işkence merkezlerine çevrildiğini daha boyun ömeyen, insanlık onuru için direnen yitip insanların açık grevini hep birlikte duyup öfreniyoruz.

Sayın Cüneyt Canver,
Sizlerle birlikte diğer demokratik gü-clerin tüm bankaları ve tehditlere rağmen cesaretle işkence olaylarının üzerine gitmesi, birçok işkence olayının açışa çıkması sonucu telosu kapılan Evren-Ozal yönetimi bir yandan sizleri yalnızla mayn kalıplarınca, diğer yandan iyice köge-ye soktuklarında işkence iddiaları TKP ve Sol Birlik tarafından ortaya atılıyor-ğuz dış mirakler tarafından yonlendiriliyor Türkiye'den kaçan bir avuç bölgenin ç-ı-kardıkları öbyentistlerdir. Sizlerin si-zinin demogojilerini tekrarlıyorlar. Si-zinin belirttiğiniz gibi bu yeni bir say-değildir, gerçek olan işkencenin terane-olmuş değil, dış mirakler öbyentistlerin terane oluyordur.
Sol Birlik'i oluşturmuş partilerin, yasa-dışı tutulan diğer parti ve örgütlerin, MEK'e bağlı sendikaların bazı yönetici

ve üyeleri dışından olabiliyor. Ne ki polit-ik güçsüzlük onların tercih ettiği yol-değildir. 12 Eylül 1980'de erke el koyan-lar ilk güden son güpleri baş düşman il-an etmiş ve amansız bir saldıra bağlat-mışlardır. Ülkelere öbne arzusu ile ya-nıp tutuşan ve bu yönde aralıksız çöbe-götüren bu insanların ülkede yaşama ko-şulları ortadan kaldırılan 12 Eylül rejim-i-nin kendisiyle, ABD emperyalistlerinin, bir avuç iğbirlikçi tekelin güdümlerinde Evren-Ozal yönetimidir. Yansız politik güc-süzlük kopullarında mücedelerini sürdüren bu insanların tüm çabaları ülke-mizin, halkımızın yararına ve barışığı, ba-şınımsız, demokratik bir Türkiye öncüsü y-ö-neliktir. Bu önelimde bu güçler nasıl ç-ı-kışalarını, ülkesini ve heramanlar çeta-sinden kurtarmak, faşist diktatörlüğü yok-mek, demokrasiyi gerçekleştirecek asosiyali, ağır bankı kopullarında, işkenceyi, zindan-ları, ölümlü gözlemlerle korullarlıkta ülke içinde sürdürmektedirler.

Sizinde belirttiğiniz gibi ecel dış mirak olmaları, emperyalizm Friedman no-delini Türkiye'ye 24 Ocak Pratikkesi adı altında uygulamalarıdır. Ülkeyi İKFN'nin hısın memurları gibi yönetenlerdir. Ülke-mizi ekonomik, askerel, politik her alana-da emperyalizme peşkeş çekmektedir. Kom-p-yün yanıtlanmasında sizinde payızın ol-man, Adana İncirlik Üsüsünde yaşanan olay-ler, birrada Amerikan askerlerinin işçile-rininin joplamaşını, işçilerinize köpçiler-le saldırmışına göz yonunlardır. Bu ola-ğı halkımızın gözlemler için utanmaso-ğuz ne borusa sansür koyunlardır. Bir ibret, bir ibnet belge olan Savanna İğbirlik-çi Anlaşmasını imza atımlardır.
12 Eylül devresinde tar 48 saat önce Amerikaya sıziret eden darbceci, ruşvet-çi generalerden Tahsin Şahinköy'ün, Washington'daki Türkiye Büyükelçisinde Amerikalı yetkililere yaptığı, "merok et-meyin ömüsümüzde 48 saat içinde Türkiye'nin bir Cumhuriyetçisi olacak" açıklaması, 12 Eylül darbesinin yapıldığı haberi, "ihtilali yonması gerekenler yaptır-kayılmamak bir durum yok" deyişlerini o-ğ-uturarak bürüklerine ileren Amerikalı yetkililer, Ocak 11 Buzant ABD de 6 Kasım seçimlerine hazırlanması, ABD üyeleri Bakan yardımcısı Richard Burton ve 6 Kasım seçimlerinde 2 ay önce Amerikan yöneti-minin seel olan Wall Street Journal gunc-teşinde çıkan yazısı; bu yazıda, "hesap-la-rımız en uygun parti AKAP'ın" vurgula-mış ve bu yazının ABD Ankara Büyükelç-i-lisine ve İstanbul Konsolosluğuna "acele" kaydıyla, örneğinde Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığını "Türki Büyükelçinin dikkatine" ve "bu yazı ABD yönetiminin görüşünü yansıtacaktır" vurgusuyla ile-tilmesi, tüm bunlar kısım dış mirak ol-du-ğuz nasıl gösteriyoruz?

Sayın Cüneyt Canver,
Adana İncirlik Üsüsündeki olayları kavru-oyun yansıtması, yöknek Öfrensiz gençli-ğinin sorunlarıyla yakanan ilgileneniz, Öfrensiz demokleri komünistdeki vonsadi angellerin ortadan kaldırılması, keyfi-y-ğ-ümlerinin son verilmesi doğrultusunda yaptığınız girişimler, işkence olmaları-nın, bankaların, serbaskılıkların kaldırılma-sı, halkımıza duyurulması, tüm bu konulardaki sorumlu, yetarlık, cesaretili çabalarınıza-sız bir kez daha yürkten desteklediğimizi, yemiz olduğumuzu, en büte Adana halkı olarak üzere tüm yürk ve kört halkı-na, vefukar halkımızın yaptıklarınıza v-otunu-y-çabalarını bilisterek, demokratik bir Türkiye'ye el ele, omuz omuz yurde v-er-diğimizi, size ve arkadaşlarınıza bo-carılar-dileyerek, dost salımlarımızı iktetero-ektöbunüze son veriyoruz.

İstanbul'dan Çekörovalı Bir Genç
Kerim Gülşap
20. Nubat 1986

İç. İZ'İN KUYRUCUNU İZİRMAZ !
Enaf bir arkadaşımızın işi için, Çöğul-olmuş bulunan İstanbul Esige Çalışma Müddürlüğüne gittim. İlgili memuru işi-mi gösterdim, konuştum memurun yanına her halinden, yökül kalıplardan, savran-ğuzdan işçi olduğu belli olan bir kişi-yi kışığı. Ve benim orama sızınca, bek-le-meye başladı. İşin sümsüydü; Bayron kar-de-şis komuşun benim için mesen bitmez" dedi.
İçten atıldığını ve nereye başvurması gerektiğini sordu. Mesur, kapısı aynı oda-ya açılan bitişik ödedeki daktilo yanına bürün gösterdi. "Mufettiş Bey'e baş vurun" dedi. "İşçi iknas sızına bitişik ödeya ge-

le... Mufettiş Bey'e baş vurun" dedi. "İşçi iknas sızına bitişik ödeya ge-
sizin yanına daktildi. Ne müfettişin daktilosunu bitirmesini bekledi. Oda bit-yir. Sızın baş bölmeye oldu. İçin bütün ko-nuşmalar duyuluyor. Mufettiş "konuş" de-di kafasını kaldırmadan. İçki sızılara, e-fendim " dedi durdu. Mufettişin kendisine bakmasını bekliyordum. Mufettiş hiç orala olmasınlar, bir yandan da yandı-ğı netne bakıyor ve doğru yazıp yazmadı-ğın kontrol ediyordu. Mufettiş tekrardan konuşmasını dedi. Anam üzerine işçi, bir bo-yu fabrikasında 14 yıldır çalıştığını, bu ne yazık ki sigortasız olduğunu, işçiler-lerinden rahatsızlandığı için sık sık te-davi için vızıteye çıktığını söyledi. Bir gün önce işbağı yaptığını müddüryette-m çakırıldığını ve evvelsi Akşam istem ç-ı-karmak bir kutu boya geldiği, bütün kapı bekçisinin görüldüğünü ve dolayısıyla bir hırzra fabrikada yer olandığı belirtile-rek parnas, pul-ışa kapıya atıldığını öy-ledi. Baştan buyana kafasını kaldırıp, yu-nusu bile bakmadığı işçiyi, müfettiş yaz-masını sürdürdü. "Nije çaldın" dedi. İ-çki "Hayır efendim, bir şey çaldım, ben-fabrikada ustayım, insan kendii eknek tek-nesini öcüyor mı?" dedi. Mufettiş bütün de-ğil belgelerini topladı ve şahitleri hu-zure getirmiş savcı ödeydi. "soyuzmuş ki öteşiler ipte seni" dedi.
Baştan beri konuşmaları kulağ kabarttı-ğında kanın beymne kışığı. İçki ye -p-şın savunma başın soru sorulmuş da soru-da farkettim. İçki hale, "fabrikayı soy-sam, bir kutu boya alırdım, bir kutu fabrika-sında çalışırdım deyip öfrenirdi. Bu ola-ğı hakkında daynamadım, bir iki ödeye ma-saya yakıştı. "Beyefendim, iş çaldım müfettişiniz mi?" yoksa savcı mı? Öfrenmiş yonmuştu, Adana terzine verenecek için iftiro atışlar, işi komuyu araştıracağı-mızın Adana öçlü çakıyormuşum" dedi-y-çidey-çidey kafasını kaldırmayın mü-fettiş birden durdu. Kafasını kaldırdı. Sorusuna oval oval dedi. Neye övradı-ğın-ı öçürüyüştü. Böyle bir duruma karşı-lamaşığı herhalde! İçki, güleri işide yörak, dedim yazılı olmasın ruşen dö-n-üp "yaş aklı, baş ayzına açıklık" dedi. Büyük bir destek bulmuştu sözlerinde. Bu na fazla konuşması için kendini zor tu-yordum. Ama bakışlarını söyleyebilecek rimi söyleyordum. Mufettiş hiç iş söyle-yemedi. Fabrikamın ismini, olayın tarih-i-ni, işçinin adını sızınca sordu. Telefo-nu alarak, fabrika müddürine telefon açtı. Bir yandan da bize bakıyordu. Telefon çaktı, müfettiş yavaş aşılarca kavru-l-ış, öfuklerlek. "Erşindir, ben belge çal-yı-ma müddürlüğünde Arızorum, falanca ismi-nin de bir işçinin kurumuna başvurmuş, her-zelik yaptığımı dolaylı isten atıl-dığını söylemektedir, doğruluk derecesi nedir acaba?" dedi. Fabrika müddüründen al-dığı yanıt, kendi yargısına da doğru-la-mış olmağı ki, "ben sizin terzinin etim-izindeyim. Bir yandan da köşürüm bir bu-kipla işçiyi tiksintiyle bakıyorsunuz. İna-faca işçiyi tiksintiyle işin biteli şey ol-muştur. Zaten örd-akı taraf olmuştuk 40 yıllık dostuym gibi işçinin yanınday-dım. Konuşmaları duyurdum. Ama işçinin, ki-densiz, taşınmasını isten atıldığını ka-rşılık son ümidi olan bölge çalışma mü-dürlüğü hayyileri de yakılıyordu. İşçile-rin haklarını koruması gereken, gepsiz-te ve günümüzde hep itidörlerini dınen so-ğ-ada sızı sendikacıların en büyük destekçisi ve koruyucusu olan kurum fa-şist diktatörlük altında da işçiyi ne-keder hizmet verdiğini bir kez de-ğ-er gösteriyordu. Daha fazla dayandırdım, kendisi dışarı attım. İşçinin son v-er-timlerini yakıştırdım. Bu kışa girenken ç-ık-kuç çöküt baş parnas kalıplarını, 14 y-ılın verdiğini, msa işçilerinini çürüttü-ğ-ü müğnesimini karşılığı süyünün sıkı-l-ış-p, posasının atıldığını örtüydü. Bu kah-rolaşım dızenin, sermaye dızeninin insan-ın verildiği deşer büyük işte.

İşçinin sakalı yunukları bir türlü gözünden gitmedi. 100 metre ilerde, il-yi önce 1975'de faşistlerce katledilen Kurtvever Kerim Yaman'ın tabutunu taşıyan öbnilerce genç olarak sakalı yunuklarımızın anımsadım. Bizce aşpada ö-ç-ek sayısız halk öldürdü. Katledildi işkence yuvası Samsuryan Hanı (sızdaki il-g-ube) gündün, tabutluklar, samsuneler ve en-İfrenç işkence yünteleri. İfrensiz dayında kendine ibnet etmesin diye dilini tıyızıp kopartan komünist düşümlü. Hayır bu dızen böyle gitseyek. Dım, dilini kopartan komünist, karvaya kalkın öbnilerce yunuk, biraz öneki o kınılı bakışın ve eskil-y-örnek güvencesiydi, ülkesin ve eskil hal-kının kurtuluşunun.

Ali İbrahim Özgür
8.9.1986

Tam tersine atak, yaratıcı, çevreli olmak gerekiyor. İrodevi ve bilimsel birleştirerek kendi başına bir şeyler yapabilecek gerekiyor. Kapılan işe girmiş, beyinli ve yaratıcıyla katkete gerekiyor. Özgürlüğü yaşamın adından, sadece derinleştirilmesi yerine getiren bir işçi olmak yerine işiğinin, yaratıcı, kurallarıyla sorunlar karşısında başınıza tavır geliştirebilen etkin bir parçası olmak çok daha yararlıdır. Bu her devrinci için mümkündür. Mümkün olduğu kadar sorulmalıdır.

Hemen hemen hiç kimse kendisi gibi düşünme, davranma, sayfa kaldıraç durumlarında güncel yaşamla, dostları ile birlikte yaşamıyor. Diktatörlük bu koşulları ortadan kaldırmıştır.

Atatürk'ün her adının sonucunu gözlemlemek zorundayız. Her girişimimizin kendi hedeflerimizle belirlenmiş olduğunu. Kendi yaşam sürecimizi ne kadar verimli kılarsak, ne kadar ilkel ve kararlı olursak başarılarımız ve örgütümüzde o kadar yararlı oluruz. Kendi yaşamı verimli kılmak ne anlamsız gelir ve ne masalsimlik olacaktır? İlk önce devrinci kişiliğin gelişmesi için neleri yaşam gerektiğini tespit etmelidir. İkinci olarak bu nelerin arasında neler yapabileceğini belirlemelidir. Üçüncü olarak insan kendini normal olarak şu sorularla karşı karşıya bulacaktır, belirlendiği bu amaçları nasıl gerçekleştirebileceğini? Özerklik testi bir gerçekçi çözüm olacaktır. Kötüye kaçacak insanın gözü önüne sergiler. Artık sorun bunu uygulamak ve daha sonra sonucu gözetmek gerektirir. İşte girişkenlik bu noktadan özele bir örnek kazanır. Yaşamı geliştirmek için vasatçılığın davranış biçimi, dış dünyayı değiştiren insan kazanımları olarak kendisi de değişir. Etkinlik ve gelişir. Ancak insan bilimsel yaklaşma bilimsel geliştirebilir, yaşamın akışına egemen olabilir. Bilimsel yaşam nedir? O, çok bilerek yaşamak demektir. Seyahat ve mesul yaşamın önceden tespit ederek yaşamaktır. Yaşam ancak böylelikle yönlendirilir, verimli hale getirilebilir. Her girişimimizin sonucu, ancak bu yolla doğru olarak gözetilebilir. İnsan, aktifiteyi insanın amaçlarına ve hedeflerine tesbit etmeden evlene girişirse, başarısızlık derecesinde tesbit etmesi olanaksız hale gelir. Bu durumda iki eylem ortaya çıkabilir. 1- Ya farkına varmadan başarısız oluruz, kendi kendini abartıp gerekli olan her şeyi yaptığını sanır. 2- Ya da sonuç hedefe bir türlü erişemediğini sanıp kendine güvenini kaybeder. Değildir. Her ikisi de sonuçta eylemsizliğe verir. Birincisinde her şeyin kendinin de başlayıp kendisinde bittiğini sanan, eleştiriyi kapalı, kendisini her şeyin üstünde gören, kendini beğenmiş bir tip, ikincisinde ise davranış ve örgütüne güvenini kaybeden, birşeyler yapmaya cesaret edemeyen birisi durumuna düşer.

Demeylerden dersi çıkararak, insanın gelecekteki eylemlerinin başarısının güvencesidir. Tecrübe denen şey nedir? Bu öncelikle yaşam pratiğinin geliştiği toplumun nedenlerini tespit etmektir. Söz konusu nedenlerle doğan sonuçlar arasında doğrudan bari görülebilmektir. İkinci olarak önceden belirlenmiş amaçlara ne derece yaklaşıldığını ortaya koyar. Belirlenmiş amaçlara erişme konusunda başarı veya başarısızlık o amaçla bunun nedenlerini derinliğine inceleyip ortaya koyar. Bu yöntem insanın sorunlar karşısında insani kalıyor. Kendine güveni artırıyor. Girişkenlik ruhunu artırıyor. Kof büburleşmeden, lafazan gevşekliklerden, emantülüğe düşmekten de uzak tutuyor.

Girişkenlik ems bilimsel girişkenlik. Överisi çok güçlü bilimsel önceden dayalı, halk ve partiye hissedilgen bir şekilde övülmüştür. Özgürlük yaşamın sonuçları etkilerine kendini teslim etmek yerine, pratik yaşamın egemen olmak, ems bilimsel yönlendiricisi olarak, iyimser, başkalarının iteleneceği yönüne yerine, insiyotifli, girişken, etkin, kendi başına ayakta duran ve güvenle yürüyeblen bir konumda olmak. İşte bizim hayat anlayışımız.

Topkapı Kâltipe'de bir konfeksiyon fabrikasında işçiler birlikte hakaret ederlerse neler yapabileceklarini gördüler. Söz konusu fabrikada yemelik eşit olarak dağıtılmıyor, işçilere hakaret ediyor, ücretler vaktinde verilmiyor, parça parça veriliyor. Bütün bunlara tepki olarak önce hastalı iş çıkartılmaya başlandı. Geçtiğimiz ay başında da ücretlerin alınacağı gün patronlar işçilerle konuşma görevini üstabasına ve gerek erkenden fabrikayı terkettiler. Paydos saatinde üstabası işçilere ücretlerin hafta başında verileceğini söylediğinde kizme fabrikadan çıktılar. Verilen 5'er bin lirayı da aldılar. Ve ücretleri tam olarak verilene kadar fabrikadan çıkmayacaklarını söylediler. Fabrika bir günlük alanına döndü. Türküler söylüyor, sohbetler yapılıyor. Üstabası, daha önce sudan bir bahane ile işten çıkartılan ve parasını her alması için işinde ağır hakaretlerle kovulan bir işçi tarafından tartaklandı. İşçiler büyükçe bir kağıda "PATRONA BU YÜRÜ" adı altında bir bildiri yazdılar. Hemen her işçinin birer maddede koyduğu bu kağıda şöyle maddeler dikkati çekiyordu.

İşçiyi saygılı davran, işçi masrafları karşıla.

Sabanları ellerin cebinde içeri girenken işçiyi selam ver.

İşçiyi ücretini tam olarak vaktinde ver.

Yemeklerin kalitesi düzelsin.

İşçi seni doyuruyor, sen işçiyi değil.

Ve bu kağıt "İŞÇİLERE DUYURU" adı altındaki, işçiyi köle konusuna sokan bir dizi kuralın bulunduğu kağıdın üstüne yapıştırıldı. Haftabaşında ücretler alınmadan işbaşı yapılmayacağı kararı verilerek fabrika terk edildi.

Haftabaşında sabah bir saat çalışılmadı. Patronların yalvarmaları, hafta sonunda ücretlerin tam olarak verileceği yemin bilaher söylenince işbaşı yapıldı. Bir kısım işçi işten ayrıldı.

Artık yemeklerin kalitesi iyi. Patron içeri girildiğinde işçilere selam veriyor. Ücretler vaktinde bir zarf içinde makinelerin üzerine konuyor.

Maltepedeki konfeksiyon fabrikasında bilimselce yapılan bu mücadelede işçiler patronu dize getirdi. Birlikte olununca neler yapabileceklarini gördüler.

Mustafa Ateş

**DİKTATÖRLÜKÜN SON İNCİLERİ:
"TÜRKİYE'DE İŞKENCE YAPILMIYOR! ALET YOK YAPANLARA SÖZLÜ POLİSİLER."**

"Dün gece sabaha kadar uyuya madım. Sürekli kabus görüyüm."
"Yazılı Anneme okuyunca böyleli diken diken oldu. Şu anda giz altında olan, Nisizimli arkadaşlarımla tartışarak şimdiki orada aynı şeyleri yapıyorlardı diye ağlamaya başladım."

Bu konuşmaların Nokta dergisinin işkenceci polis Sedat Caner'in itiraflarını yayınlamasından bir gün sonra iki kız arkadaş arasında geçiyordu. Derginin çıkmasından bir gün sonra Başbakan Çal ve işçileri emekli Akbulut, cellatlarını korumasına çağırarak bu itirafı yapan "polis solumcu" Dev-Yol'la ilişkisi olduğu için görevinden alınmış "gelişimdeki açıklanmalarıyla, yağ gibi süyun üstüne çıkması geliyordu."

Fakat artık, basında çıkan haberler, yorumlar, diktatörlüğe kaçacak yer bırakmadı. Artık Çalın, Evrenin, Akbulutun, işkence yoktur, müferit hadiseler geliştirilemez diğ müfretlerin yanlıdır... Demogojileri gerçekin üstünde örtmeye yetmiyor. Maskeleri düğü, işrenc yüzleri açığa çıktı. Styledikleri yalanlar bile artık gözle görülebilir derecede tutarsız. İtiraflarını yayınlaması polis işçileri bekani sölcülükla suçlarken bir gazetecinin, sölcü olduğu, iddiası nedeniyle "Yana dışı örgüte yardımcı olmak" hakkında dava açıldığını sorusuna ise bir iddia var. İddia ispatlanmamış ama

görevden el çektiğiniz" şeklinde verdiği yanıtla kendi yalanını ortaya çıkartıyor.

Bu uğraşları artık, "komik" olmaktan öteye gidemiyor. Kaçacakları köye, sığınacakları yalan kalmadı. 18 - 19 yaşındaki gençcik delikanlıyı eğlize karşı çıktığı için "Annemizde onlarım besleyeceğiz" diye çağ dağı kafasına dağı vuran diktatör Evrenin Adalet bakanı, yalan ve itirazların ardına saklanarak cellatlarını korumasına çağılıyor. Diktatör Evren doğru söylüyor. Bu halkın parasıyla kararları doyacak bu kadar kuduzmuş köpekleri, cellatları varken, 19 yaşındaki delikanlıyı bekliyor. İşte 19 yaşındaki delikanlılara onlara asarak tasarruf edilmeye çağılan halkın parasıyla kimlerin beslendiği, kisilerin korunduğu, ortaya çıktı.

Canavarlıkları, bylesine boyutlara ulaştığı, bir Anne duyunca tülileri diken diken olup ağlıyor, bir genç kızın rüyasına girince uyanıyor Ne diyalım?

"Cellatların diktatörleri Kan Ken dilerini Boğacak"
"Bu kan Denizinin Üfkundan Kızıl bir güneş doğacak"

hasan Hatmaz

GURUÇEKER OZEL KALAMAS

"Amadolu tann..... ilinde anaerjilerce aramızda bırakıldı. kadar silah ele geçirildi." Bu tür haberleri 12 Eylül devriminden sonra sık sık duyduk. Bu haberler attıkları gerçekleri ise köylülerin çok iyi biliyorlar.

Yine bu tür haberlerin sık duyulduğu 1982-83 yıllarında Güneşimize ilme baktı. köyünün sultanına askeriyeye tarafından bir emir geldi. "Köyünüzdeki tüm silahları teslim edeceksiniz." Köylüler bu konu üzerinde konuşup tartışıyor. Sonuçta tamamen silme kararı alındı. Silahın teslim edeme olma.

Bunun üzerine askeriyeye, köye sık sık baskın düzenledi. Gelen komutan: "Sizin köyün imbarı, silah verince çıkartın" diyerek köylüleri tehdit etmeye başladı. Fakat bu yöntemden bir sonuç elde edeme di.

Bunun üzerine başka oyunculara baş verene ya başlındılar. Komutan başka yaptıkları evlerde, kendi silahını kimin saklayacağına o aileyi tehdit ediyor. "Bakın, silah bizim a kını burada, silahınız da çıkartın." Fakat komutanın bu oyuna da sonuç alamadı. Köylüler, komutanın kını silahını gizlemişlerdi.

Komutan, bu oyundan bir şey elde edemeyince anlayınca sultanı askerlerin ikinci serisi iletti. "Köyünüzden 35 tabanca orıı çektiri vurucu, keşici aletler alınacaktır. Bunları bir torbaya koyarak tarihinde, aramızda bırakılacak. Aralık bu 35 tabancayı den alınacaktır. Bir tabanca 15.000 TL." Bir takım olaylardan sonra köylüler, 35 tabanca em alınmasını karar verdiler. Sultan her evden 5.000 TL, en azarak 25.000 TL topladı. Daha sonra sultanı birkaç kişi istenilen yenden 35 tabancayı aldılar ve bir torbaya koyarak belirtilen yere bıraktılar.

Bu olayların da köylüyü tam politikası sona ermedi. 1984 yılında da köyümüzün bir komutan geldi. "12 Eylül'den önce köyünüzde silah kullanyırmısın. Kızın silahla vur, kını yok biliyoruz." Köyümüzden 40.000 TL'ye alınacak. Özer kurumumuz sızın silahlarımızın alınmasını biliriz" diyerek yine köylüleri tehdit etti. Bunun üzerine silahlı olanlar oradan 40.000 TL'ye teslim ederek komutanı verdiler. Bu olaylardan önce askeriyeye çok iyi gözle bakılan köyümüz tutuş ve tarikatın sonra dağıldı. Artık askeriyeye güveni yiyorlar, ve onlara karşı kın basılıyorlar. Anlatışımız olaylardan da anlaşılacağı gibi çanta kını, sıkıyönetim yalanları ve oyuncuları ile ayakta tutmaya çalışarak tedir. "Ülkemizi manevi ve terörden kurtarıyoruz" demogojileri ile artık kimseyi kandırmaz!

Çanta halkımız için hiçbir şey yapamaz. Yaşamaya devam ederiz!

Başak Kolektif
Pilin Çökün

**TKP' siz,
demokrasi
olamaz!**